

στώ πολις διὰ τὸ ζεσπάθωμα· ναὶ, δ. κ. Εενόπολος ἔγραψε μίλιν μικράν κωμῳδίαν, ἡ δούλα θὰ πρωτοπατήῃ εἰς τὸ Ἀράδειον· θὰ τὴν δησιέων·¹ Ἀνδρέο Κεφαλόποντος (σὲ συγχαλοῦ διὰ τοὺς λαμπροὺς βαθμούς;) Ἀγαθὸν Διαβόλον (ἴστειλα) Κάλυπτον (ἴστειλα συστημένα) Μαριαποτόλλαν (ἴστειλα) Ἀλήγρη (διὰ διαφοραῖς, μᾶλιστα, εἶναι μικραῖς δόλιοι μᾶλιστα μάνγους τὴν μεγάλην) Ἀντοκάρατον τοῦ Βυζαντίου (20 τὰ ἑφταειά καὶ 25 τὰ πενταειά) Σχολαστικὸν Φιλόσοφον (εἰλαῖς, εὐχαριστῶ) Διάβολον Γαννιώτην, "Ησσα τῆς Ἐπαναστάσεως, καὶ τ. κτλ.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Συνέχεια τοῦ 156ον Διαγωνισμοῦ Λύσεων
Απειλῶν—Ιουλίου

Αἱ λύσεις δεῖται μέχρι τῆς 25ης Ιουλίου
[Ἄπο σημειούν ἀρχίζει ἡ δημοσίευσις
ἔγκειμένων Ἀσκήσεων ὅπλοις τοῖς συλλογοῖς τοῦ 157ον Διαγωνισμοῦ, ἡ δούλα θὰ ἔξακολουθήῃ καθ' ὅλην τὴν Β' ἔξαμνην. Τόποτελέσματα τοῦ λιβαντίου 153ον Διαγωνισμοῦ, διὰ τὰς Ἀσκήσεις τῆς Α' ἔξαμνης, θὰ δηλουσιεύσονται προσεχῶς.]

337. Λεξιγριφός

Κοντὰ σὲ μέλος σώματος;
Διού γράμματ' οὖν κολλήσῃς
"Ἐνα νησὶ Ἐλληνικῷ
Εὖθυς θὰ σηματίσῃς.

Εστάλη υπὸ τοῦ Τρελλοῦ Κεφαλλωνίτη
338. Συλλαβόγριφος

Τριά γράμματα μονάχα
Βάζα, λύτα, στή γράμμη
Καὶ σοῦ κάνω...—σαν τί τάχα;—
"Ἐνα φρούτῳ δύο ζυμὲς.

"Εστάλη υπὸ τῆς Πλανητίδος
339. Μεταγραμματισμός

Στῆς εἰκόνες ἔκει πέρα
Καὶς νύχτα καὶ ήμερα
"Ἐνα γράμμα τοῦ ἀλλάζω
Καὶ στην τσεπή μου τὸ βάζω.
"Εστάλη υπὸ Στ. Ι. Μακρυμιχάλου

340. Κύρος

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

Ν' ἀντικαταπειθοῦν οἱ ἀστερίσκοι διὰ γραμμάτων οὔτως, ὥστε γ' ἀναγνώσκεται εἰς τὸ ἄνω τετράγωνον: ἔμπροσθεν συναίσθημα, δπισθεν Ρωμαῖος Αὐτοκράτωρ, δεξιὰ μέσον καθάρισμοῦ, ἀριστερὰ σιδηροφυγικὸν ἔργαλεσταν.

Εἰς τὸ κάτω τετράγωνον: ἔμπροσθεν ἐρπετόν, ἄνωθεν ὄνυμα γράμματος, δεξιὰ πόλις τῆς Τουρκίας, ἀριστερὰ δημητριακὸν.

Κατακρούψων, κατὰ σειράν: τροφή, ἐπίθετον, εἶδος ἐφιππίου, πτηνῶν.

341. Ἐπιγραφή

Η Α Σ Η Ε
Γ Σ Η Ρ Ο
Ω Μ Τ Τ Υ
Α Ο Ε Ο Ο
Ρ Χ Τ Ν Υ

Ζητεῖται ἡ ἀνάγνωσις τῆς Ἐπιγραφῆς ταῦτης.
"Εστάλη υπὸ τῆς Ἀντίνος τοῦ Ἡλίου

342. Δογοπάγνιον

Τι κινούν μεταξὶ φαρᾶ καὶ ἀρχήν;—
"Εστάλη ἀπὸ τὸ Θαλασσοποῦλον τοῦ Στόλου
343—347. Μαγικὸν γράμμα

Τῇ ἀνταλλαγῇ ἐνὸς γράμματος ἔκστης τῶν κάτωθι λέξεων, διὰ ἐνὸς ἄλλου πάντοτε τοῦ αὐτοῦ, νὲ σχηματισθεῖν, ἀνεύ ἀναγραμματισμοῦ, ἄλλαι τέσσει λέξεις.

Κάρη, Πύργος, Τάγος, Τήνος, Ποιεῖ.

"Εστάλη ἀπὸ τὸ Στενημαχιώπατον
348. Δειλῆ Ακροστιχίς

Τὸ ἀρχικὰ γράμματα τῶν κάτωθι ζητούμενων λέξεων ἀποτελοῦν συνεργάτην τῆς Διαπλάσεως, τὰ δὲ τρίτα νῆσον τῆς Ἐλλάδος:

1. Φωτίζει. 2. Ἀρχαῖα πόλις, πατρὸς ιστορικοῦ. 3. Υἱός του Νέος. 4. Κράτος τῆς Εὐρώπης. 5. Μηχανή τῆς...τεσπής. 6. Πόλις Σερβίκη.

"Εστάλη ἀπὸ τὸ Τεραγοῦδι τῆς Λευτερίδης

349. Ἐλληστοσύμφωνον

ε—αχο
"Εστάλη υπὸ Ἀκαδημού Κυκλαδίου
350. Γρήφος

Θ Θ Θ

Πισσών, Κῶς, Θ Μ :: Θ

Θ Θ Θ

"Εστάλη υπὸ τοῦ Κωνσταντίνου Κανάον

ΛΥΣΕΙΣ

τῶν Πνευμ. Ἀσκήσεων τῶν φύλλων 13 καὶ 14.

145. Ἰσπανία (εἰς, Πάν, ἵκ.)—146. Πηλίον-πηλίκιον—147. Τήνος-Ρήνος.

148. Π Α Α 149. Πίστενε καὶ Ε Σ Τ μηδὲνεντα (Ἡ ἀνάλητην, Α. Σ Α Σ Π Α Σ Ι Α ἐς ἀριστερῶν)—150 Ρ Ρ Γ —154. Δια τοῦ Η: Α Τ Ο "Ησα, Θήρα, τιμή,
Σ Η Σ ηῆπος, γραμμή,

155. Θηῆτε υπὲρ πατρίδος.—156. ΜΗΛΕΑ (ἘρΜής, Αθίνη, Απόλλων, ἈρτΕμις, ΠΑΥ.)—157. Ή γλώσσα μη προτορεῖτω τοῦ νοῦ.—158. Ἐξοχος εἰνε γης Σελίς Συνδρομητῶν (ἐξ ὡχώς εἶνε εἰς ἐλλ-σύν ἔργα στα σύν-δρομοι τῶν).

159. Κλεομένης (κλαῖω, μένει).—160. Μόλυδος-μόλυδος.—161. Κρήτη-Κρήνη.

162. Ψ Ν Σ Ω Α Υ Ε Τ Ρ Α Υ Ρ Λ Υ Ε Η Ν Χ Κ Α Τ Ν Ι Ο Σ Η Σ Ο Σ

163. ΗΕΛΟΗΙΔΑΣ (ἴπος, λίπος, οίδα, ἴππος, Δάνδαλος, Αἴσας, σελαῖς).—164—168. Διὰ τοῦ Ψ: ὑψος, γυρός, γαλός, γύρος, γαλός.—169. ΡΟΔΑΝΟΣ (Ρέα, ΒΟῦς, Δίδυμοι, τρίΑ, Ιστηνή, καλαμός; Τίθερ.Σ).—170. Ή γλώσσα πολλοῖς εἰς ὀλεθρον ἥγαγε.—171. Ζό μὲν κελεύσαι φάδον, τὸ δὲ ποιῆσαι γαλεπόν, (Του ἐν κελ-φερο-ρά-ρα δ' ὅν—τοδ' ἐπί—εἰς εἰς καὶ ἐν·)

172. ΠΕΛΟΗΙΔΑΣ (ἴπος, λίπος, οίδα, ἴππος, Δάνδαλος, Αἴσας, σελαῖς).—173—176. Διὰ τοῦ Ψ: ὑψος, γυρός, γαλός, γύρος, γαλός.—177. ΖΕΥΣ Ν. Μ. Μιχαλόπουλος, Αἴσας, Σ. Τσάλιας, Κατίνα Α. Γάνης, Ν. Φ. Ρουβίκηντος, "Άννα Κ. Μανωλίδης, Δ. Α. Σκαλτσάτης. Π. Χ. Κυρνέας.

178. ΚΑΡΑΙΤΣΗΣ: Ν. Τσάκας. ΚΕΡΚΥΡΑΣ: Δ. Γ. Δεσύλλας, Λιζέτα Γ. Δεσύλλας.

179. ΚΕΦΑΛΑΗΝΙΑΣ: Δ. Χ. Αρρένης.

180. ΛΑΥΡΕΙΟΥ: Π. Ν. Δαλαρέτος, Α. Χ. Καρνέαλος, Γ. Σ. Βουταγάς, Δ. Γ. Ταύριας, Μαργαρέθ. Γ. Εργενικού, "Αντωνία Σ. Βουτούνη, Κατίνα Α. Γάνης, Ν. Φ. Ρουβίκηντος, "Άννα Κ. Μανωλίδης, Δ. Α. Σκαλτσάτης. Π. Χ. Κυρνέας.

181. ΑΙΓΑΙΟΥΔΙΣΤΗΣ: Φ. Π. Πετρεζές, Β. Φ. Μπουρένης, Φ. Κ. Τζανγής.

182. ΝΑΥΠΑΙΟΥ: Ι. Β. Φιλιόπουλος, Ε. Κ. Ζαρόπατας.

183. ΠΑΡΓΗΣ: "Ενδοξος Σπάρτη.

184. ΠΑΤΡΩΝ: Λούλα Σ. Ανδρουνό, Γ. Γ. Μαρέντος, Ι. Τριανταφύλλης, "Άννα Α. Μαλατέτη.

185. ΠΕΡΙΑΙΡΑΣ: Ι. Κ. Καραδούλης, Γ. Β. Απομακόπουλος, Η. Ν. Μιχαλόπουλος, Αἴσας, Τσάλιας, Κατίνα Α. Κορανίου, Δ. Σ. Μπούνκος, Π. Κ. Λαγονιτζής, Δ. Γ. Μαμουνάς, Π. Σ. Δεμήτης, Γ. Α. Γρηγορίου.

186. ΗΥΠΡΟΥΓΟΥ: Η. Κ. Μεταξές.

187. ΠΟΡΤ-ΣΑΙΤ: Βασιλίσσα τῶν Ανθέων, "Άννα Νέγρη, "Έλενη Νέγρη.

188. ΣΥΡΟΥ: Μόσχα Δ. Δαπόντης.

189. ΤΡΙΚΚΑΛΩΝ: Μαρίκα Ε. Τζουμέρα, "ΆΜη Α. Ναυπούλου.

190. ΦΑΛΗΡΟΥ: Ι. Α. Καλαμάτας.

191. ΧΑΛΚΙΔΙΟΣ: Γ. Α. Δάμπορου.

ΚΑΛΥΜΜΑΤΑ τοῦ τόμου τῆς Διαπλάσεως τοῦ 1915, κόκκινα μὲ χρυσᾶ γράμματα, διὰ δύοσεις προσθέτουν μὲ χρυσοδέσμουν τὰ φυλλάδια τῶν εἰς τὸν τόμον, εἶναι ηδη ΕΤΟΙΜΑ καὶ πωλοῦνται εἰς τὸ Γραφεῖον μας. Στελλούνται δὲ καὶ ταχυδρομικῶς πρὸς τοὺς ἐμβάζοντας τὸ δυτικόν, δραχμαῖς 1,75.

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

[15'—130]

Aνταλλάσσω κάποια ποστάτη, Ἐλληνιστή καὶ Γαλατεῖ. Ἀπάντησε ἀσφαλῆς. Διεύθυνσε: Σπυρίδωνα N. Καρβύσαν, Κέρκυραν.

[15'—131]

Kόρη τῶν Κυμάτων καὶ Βοηγαροφάγης "Ελλήρη, δὲν ἔδυνθη θέλω ακόμη, ἐπειδὴ εἴχομεν πολλοὺς διαγωνισμούς" μόλις τελείωσαν τὰς ἔξτασεις θάλων ἀνυπερθέτως. —Πόθος τῆς Πατρόδοσος.

[15'—132]

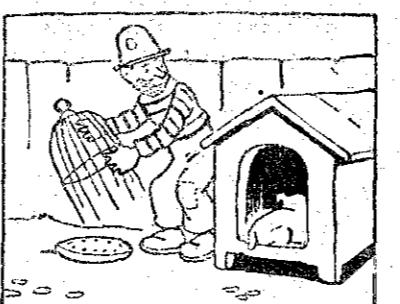
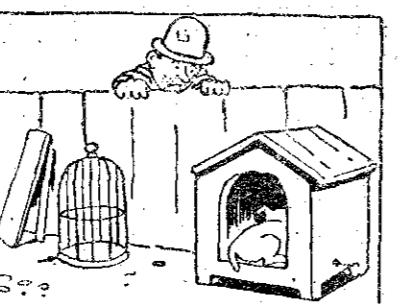
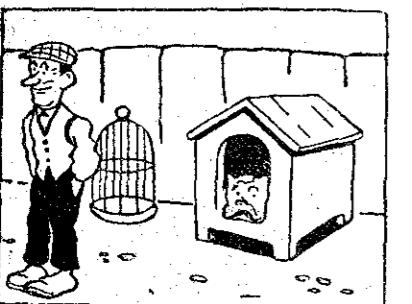
Hεμεράλδα εἴχεται εἰς τὴν πολυαγαπημένην τῆς "Αγραν I. Χρύσοσπάθη" διὰ τὰ γεννήθια τῆς καθε δυνατὴ εὐτυχία καὶ καλὴ διασκέδαση εἰς τὰς Καλάμιας καὶ τὸ Σούνιον, προσεχῶς δὲ θάλης γραφή. Μὲ ένα γιγαντιαῖον.

[15'—133]

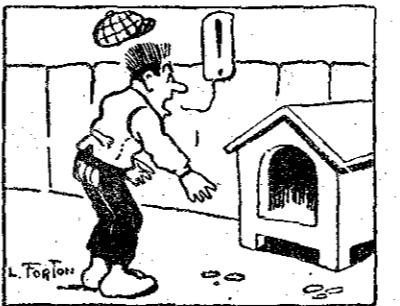
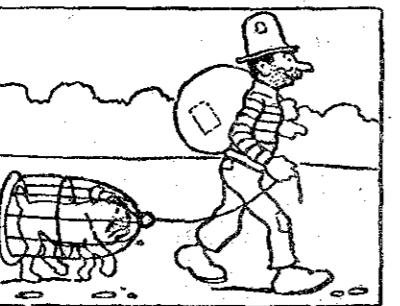
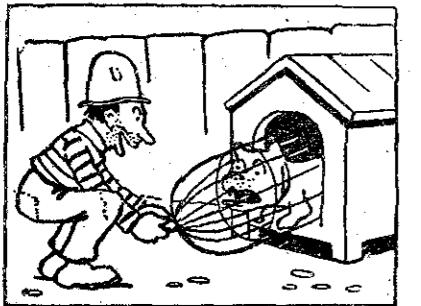
MΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.
Τὰ περίχωρα τοῦ Ρίου είναι τόσον ώραία διό τοι καὶ αὐτή ἡ πρωτεύουσα, οἱ δὲ αγαθοὶ Βραζίλιανοί, χ

ΤΟ ΔΙΓΛΟ ΚΑΤΟΡΘΩΜΑ ΤΟΥ ΚΥΡ-ΑΡΠΑΧΤΗ

Ο κύρος Μαθιός, στό εξωτερικό του σπιτιού, δεν ήταν καθόλου περοφυλαγμένος από τους κλέφτες. Ήταν συνηθισμένος να πάρει τη μάνδρα και το όμοιαν το λαχανόκηπο. Συνήθιστης λοιπού να πάρει ένα φύλακα—ένα καλό σκυλι, και να το δηγκαταστήσει στό σπιτάκι που του ψώφισε αδειο, από τον κατέρα που του ψώφισε ο Άζωρ, διότι και ένα μεγάλο κλουβί,

Ο κύρος Αρπάχτης δεν φοβάται. "Εχει βγάλη σια το κλουβί από τη βάση του και το κρατει πολλήμενό στην πορτούνα του σκυλούν. Ήταν αύτος, καθώς δρομάζει σε φύλακα—ένα κλουβί, σα σε φύλακα. —Ο κύρος Αρπάχτης δεν έχει καρό. Παίρνει τη βάση του κλουβιού, την έφραμβει στά σύμματα και, πρίν

ποφθάσῃ στο σκύλος να βγάζει, βρίσκεται φυλακισμένος. Τώρα είναι μάκινονος. Είναι σα νά φρονή ένα φίμωτο, όχι μόνο τα προσώπα του στό στόμα, αλλά και στο σώμα. Κι' αινιχλητος ο κύρος Αρπάχτης, παίρνει σιες πατάτες και κρομμύδια βρίσκει, γεμίζει το σακίνι του, το φορτώνει, παίρνει και το σκύλο μέσα στο κλουβί και από δω πάντα οι

ρίστως εις δόλα, χάριν της άδελφης της.

Έβγαλοντο συνήθως μαζί, πότε μόνας και πάτε συνδεύμενοι από την μητέρα των, συγγάνις δε προσκαλούμενοι από μείον θείαν των, αρκετά ήλικια μένην, διηρχοντο το άπογευμά των με το έργογειρόν των πηγαίνον της, εις τὸν μηρόν αλλά καταπράσινον αητόν της.

Έν ωραίον άπόγευμα, είχον μεταβή έκει με απλά αλλά κομψά καινούργια φορέματα. Ή θεία των τὰς έδεχθη σπώρες συνήθως με γέλια και γλυκόγα και ταῖς έκαμε διαφόρους έρωτήσις, εις τὰς όποιας έκειναι εὐχαρίστιως ἀπήγνησαν. Άλλ' έταν εύελθη μόνη μὲ τὴν νεωτέραν, η θεία έπηρε παράδοξον θρός και τῆς είπεν:

—Καλὰ έχαμες και έμάχρυνες τὸ φουστάνι σου. Σου πηγαίνει πολὺ ώραια και ἀναδειχνύει τὸ κανονικὸν ἀνάστημά σου. Τί ἀνάγκην τὴν ἔχεις ἐσὺ τὴν ἀδελφήν σου. Μάλιστα, ὅν ζητήσῃ κανεὶς γα σὲ νυμφεῦθη, νά μή διστάσῃς νά τὸ ἀποφασίσῃς.

ΔΥΟ ΑΔΕΛΦΑΙ

Η Αίκατερίνη και η Αννα, αι δύο αδελφαί, ανήκουν εις καλήν και οίκονομικῶς ἀνεξάρτητον οίκογένειαν.

Η μεγαλητέρα ήτο μετρίου ἀναστήλωτος, είχε πολὺ κανονικὰ γαρακτηριστικὰ και σπανίαν ροδίνην χροιάν, τὴν ὅποιαν καθίστα ακόμη ώραιοτέρων η πλουσία καστανή της κόμη, ήγαπα δὲ πολὺ τὰς οίκιακὰς ἐργασίας.

Η νεωτέρα ήτο ίψηλοτέρα, ἀδροτέρα και χαριεστέρα. Εδούθει και κύτη εις τὰς οίκιακά, ἀλλ' ἐπρότιμα νά κύμη, ώραια ἐργάσια και νά ἀναγινώσκη ἐκλειτά βιβλία, διὰ νά διδη τροφήν εις τὸ ζωηρόν της πνεῦμα.

Αν και πολὺ διάφοροι, τὸν γαρακτηρία, αι δύο αδελφαί ἡγαπώντο πολὺ και σπανίως ἀπεγκωρίζοντο. Η Αίκατερίνη δεν ἔβαζε κανονικὸν φόρεμα ἐὰν δεν ήτο ἔτοιμη και τὸ όμοιον τῆς Αννας, διότι και αὐτὴ ὑπεγώρει εὐχαρι-

τος εις δόλα, χάριν της άδελφης της. Έβγαλοντο συνήθως μαζί, πότε μόνας και πάτε συνδεύμενοι από την μητέρα των, συγγάνις δε προσκαλούμενοι από μείον θείαν των, αρκετά ήλικια μένην, διηρχοντο το άπογευμά των με το έργογειρόν των πηγαίνον της, εις τὸν μηρόν αλλά καταπράσινον αητόν της.

Η πονηρὰ θεία, βιέπουσα τὴν ἀποτυχίαν τῆς διαβολῆς της, ἐστενοχωρίθη ἀλλὰ δὲν ἀπηλπίσθη. Και μὲ τρόπον ἄφιε τὴν Ανναν, η όποια είχε προσγλωθῆ σκεπτική εἰς τὸ έργογειρόν της, και ἐπλησίασε τὴν Αίκατερίνη, η όποια παρετίρει ἐν ἄνθος. Εἴσκε τότε και εἶπε σιγά:

—Γιατί, παιδί μου, στολίζεις τὸν τὴν ἀδελφή σου και τὴν παίρνεις μαζί σου ἔξω; Δὲν βλέπεις διείστις τῆς πέτρα και ώραιότερά;

—Τέσσο τὸ καλλίτερο! ἀπήγνησε μειδιώσα η Αίκατερίνη. Τὴν καμαράν γα σὲ νυμφεῦθη, νά μή διστάσῃς νά τὸ ἀποφασίσῃς.

—Τί λέγετε, θεία! ἀπήγνησε η Αννα ἐρυθρίδστα τὸ φόρεμά μου. δὲν τὸ έμαχρυνα διὰ νά τὸν ώραιά, ούτε διὰ νά με ζηλεύσουν, ἀλλὰ γιατί τέτοιο ταριάζει εἰς τὴν ήλικιαμένην, διηρχοντο τὸ άπογευμά των με τὸ έργογειρόν των πηγαίνον της, εις τὸν μηρόν αλλά καταπράσινον αητόν της.

Η πονηρὰ θεία, βιέπουσα τὴν ἀποτυχίαν τῆς διαβολῆς της, ἐστενοχωρίθη ἀλλὰ δὲν ἀπηλπίσθη. Και μὲ τρόπον ἄφιε τὴν Ανναν, η όποια είχε προσγλωθῆ σκεπτική εἰς τὸ έργογειρόν της, και ἐπλησίασε τὴν Αίκατερίνη, η όποια παρετίρει ἐν ἄνθος. Εἴσκε τότε και εἶπε σιγά:

—Γιατί, παιδί μου, στολίζεις τὸν τὴν ἀδελφή σου και τὴν παίρνεις μαζί σου ἔξω; Δὲν βλέπεις διείστις τῆς πέτρα και ώραιότερά;

—Τέσσο τὸ καλλίτερο! ἀπήγνησε μειδιώσα η Αίκατερίνη. Τὴν καμαράν γα σὲ νυμφεῦθη, νά μή διστάσῃς νά τὸ ἀποφασίσῃς.

—Ναι! Αλλὰ δὲν φοβάσαι μήτων

σου πηδήσῃ τὸν φράκτη και ὑπανθρεύθῃ πρώτη;

—Αν είναι για καλό της, γιατί σχι; ἀπήγνησε πάλι η Αίκατερίνη και προχειρίζεται νά ἔρωτά διὰ τὰ ἄνθη.

Τὸ ἐσπέρας, αι δύο αδελφαί ἀπεγκωρίζουσαν τὴν θείαν διὰ νά γένεται νάκρασθη.

—Τί κάνεις; τὴν ἡρώτησες ο ἀξιωματικός.

—Άκουω! ἀπεκρίθη ο Κάρολος. Απὸ στιγμή σὲ στιγμή, μπορεῖ νὰ βρεθοῦμε μπροστά σὲ τὸν πατέρα μου η ἐνοντός.

—Φαντάσου, ἀδελφή, εἶπε τότε η μεγαλειτέρα, ἐὰν ήταν ἄλλες εἰς τὴν θέσην μας, πώς θα ἐγίνοντο μαλλιά κουβρίσια!.. Τὸ εὐχάριστον είναι, διείστησε μερικαίς συνεννοημένεις.

—Οταν ἔφθασαν εἰς τὸ σπίτι, ἀνεκόνινων εἰς τὴν μητέρα των τὰ διατρέχαντα και τῆς εἰπαν διείστησε, νά τὸ λύση. Άλλα δύο σιγά, διείστησε μερικαίς συνεννοημένεις.

—Πρέπει, παιδιά μου, νά τὴν συγχωρήσετε και νά πηγαίνετε κάπου—κάπου, διείστησε η θεία σας εἰναι μᾶλλον ἄξια οικουπέρων παρὰ περιφρονήσεως. Σείς δέν πρέπει νὰ εορθήσετε τίποτε απὸ τὸ έλαττωμά της, διείστησε εἴναι δύο λύσην εναγνήσιαν πάσης διαβολῆς: τὴν ἀγάπην σας, που καθιστά και ἐμὲ εὐτυχῆ. Ή δέ συγάπη, κατὰ τὸν Απόστολον Παύλον, πάντα στέγει, πάντα πιστεύει, πάντα ελπίζει, πάντα υπομένει!

—Κα ΑΝΘΕΟΥ
Ο ΜΙΚΡΟΣ ΟΔΗΓΟΣ
Πολεμικὸν Διήγημα
[Συνέχεια καὶ τέλος· ἰδε σελ. 216.]

—Θά μιλήσω!
—Χά, χά! ἐγέλασε ὁ ἀνθυπολογαρχὸς θριαμβευτικά τῷ ξερῷ ἐγώ!

—Και διέταξε τοὺς ἄνδρας του:—Δύος τὸ πατέρα και ἀπομαχρύνθητε!

—Ο μικρὸς Μάγερ ἐλόθη.
—Λοιπόν; Λέγε!

—Μά νά. Συλλογίσθηκα, διείστησε ὁ θάνατός μου δέν θά ωρελοῦσε τίποτε; γιατί σείς θά μαθαίνετε απ' ἀλλούς ἐπερίμενε. Προτιμῶ νά πολεμήσω τὴν ήλικιαν μένην την έσωσα τὸν πατέρα μου, ημουν βέβαιος διείστησε τὸν έσωσα. "Οχι μόνο σᾶς ἔκαμα νὰ πάρετε ἀλλὰ δρόμο απὸ τὸν δικό του, ἀλλὰ κ' ἐκέρδισα καιρό. Αύτη τὴν ώρα, οι δικοί μας θά είναι ἐν ἀσφαλείᾳ. Λοιπόν, κύριες ἀνθυπολογαρχάγε, δέν σᾶς τὴν σκόρωσα καλά:

—Α, αὐτή τὴ φράση, είσαι καταδίκασμένος! Προτήτερα, ηθελα μόνο νὰ σὲ τρομάξω. Άλλα τώρα που μᾶς ἀπάτησες, θά ποθενάς!

—Μηπέ η σημερινή της ἀποτάξιας; Μηπέ η σημερινή της γαλλικής;

—Αν είναι για καλό της, γιατί σχι; ἀπήγνησε πάλι η Αίκατερίνη και προχειρίζεται νά ἔρωτά διὰ τὰ ἄνθη.

—Τί σπέρας; τὴν ἡρώτησες ο ἀξιωματικός.

—Άκουω! ἀπεκρίθη ο Κάρολος. Απὸ στιγμή σὲ στιγμή, μπορεῖ νὰ βρεθοῦμε μπροστά σὲ τὸν πατέρα μου η ἐνοντός.

—Εις τὸν σκολιὸν δρομίσκον, οἱ Γερμανοί ἔξηκολούθησαν νὰ προχωροῦν, ὁδηγούμενοι απὸ τὸν μικρὸν Μάγερ. Εὔθισκοντο τώρα εἰς τὸν πατέρα του τοῦ διηγοῦσεν, διείστησε τὸ σπίτι τοῦ διηγοῦσεν.

—Φαντάσου, ἀδελφή, εἶπε τότε η μεγαλειτέρα, ἐὰν ήταν ἄλλες εἰς τὴν θέσην μας, πώς θα ἐγίνοντο μαλλιά κουβρίσια!.. Τὸ εὐχάριστον είναι, διείστησε μερικαίς συνεννοημένεις.

—Παντάσου, πάρεις; τ

σπανώς;) Τιάρκον (έχει καλῶς ἔλαβε, εὐχαριστῶ;) Αγτ. Ν. Παβ. (έλαβε, εὐχαριστῶ;) Αστέρα τῆς Νίκης (έλαβε τό το Κυπροτελέον τοῦ Συλλόγου καὶ ἐδοκιμασθεῖσαν πάσιν εὐδοκίμησιν;) Ηπειρία τῶν Ἡσσών (τὸ ἀναρτεός καὶ καρτερός εἶναι λέξις ποὺ συνειθέτεται πολὺ εἰς τὴν ποιητινήν γαλ., τὸν δύνατον τῆς φίλης μας τὸν εὖαλον τὰς καλάτι τὸν ἀνηγγεια;) Ιούδα (τὴν κατικη μου τὴν βλέπεις σημερα;) Αδέσαντῶν Ψαροῦ (έχει καλῶς περιένεν;) Ήσσων Βελισσαρίου (χαίρω πολύ;) Ζακυνθινή Ναυτοπούλιαν (έστειλα;) Χερσαλίδα (εὔχουμαι ἐπιτυχίαν εἰς ὅλα;) Κάρηρ τῶν Ναυτικοῦ, Επειρημένου Λόρδου, καλ., καλ.

Εἰς δύος ἐπιστολὰς ἔλαβε μετὰ τὴν δημ. Ιουνίου, θύμαντος εἰς τὸ προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Συνέχεια τοῦ 156ου Διαγωνισμοῦ Δύσεων
Απριλίου—Ιουνίου
Αἱ λύσεις δεκταὶ μερὶ τῆς 1 Αὐγούστου.

351. Λεξίγραφος

Τὸ πρῶτον μου εἶναι πρόθεσες;
Μὲ ταῦλον μου διμίλεται;

Κ' εἰς τῶν βιβλίων τὴν ἀρχὴν
Τὸ σύνολον θὰ ἴσηται.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Φιλελευθέρους Ἐλληνίδος

352. Στοιχειοτονόγραφος

Εἶμαι ἔσοιδες ἀρχαῖος
Οπως ἔχω ἐὰν μεῖνω;

Ἄν τὸν τόνον ἀναβάσας

Κ' ἔνα γράμμα μοῦ ἀλλάξῃς,

Ἐνδουκά οἴρον θὰ γίνων.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Βουλγαρούχου Ἐλληνίδος

353. Αγαγαρματισμός

Βέμ' ἔνας θεὸς ἀρχέτος

Ἄλλ' ἐν μ' ἀνάγραμματοις,

Περιτίχουν διὸν θὰ κάμηται

Τῆς Γραφῆς καὶ θάτισματος.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Θεοφίλου Γαλατείας

354. Άλνυμα

Εἰς αὐτὸν ποῦ ζήτεις τῷρα

Ἐνα γράμμ' ἄν παρενέβῃς,

Γνωστὸν ρήτορα Ἀθηναῖον

Εἴναι λόποτελέστης.

Ἄν τὸ ίδιο πάλι γορύμα

Τοῦ τὸ βέλης γενὲ κεφάλη,

Ἐνα πράγμα σιδερένιο

Οποῦ δένει, θὰ προσάρχῃ.

Ἐστάλη ἀπὸ τὸ Ζάπλ.

355. Τοργάνων

* * * * * = Μόδια.

* * * * * = Θάσα.

* * * * * = Μήτρη ἀρχ. θεοῦ.

* * * * * = Σύνθεσμος.

* * * = Αὐγή.

* = Φωνῆν.

Καὶ καθέτως τὰ ίδια.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Αρχιμήδους

356. Γεωτία

+ * * *

* + * * * { = Νῆστοι τοῦ Αιγαίου.

* + * * * {

* + * * * {

Καθέτως ώρα τοῦ ἔτους.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Δοξασμένου Γιούκτα

357. Ἐπιγραφή

ΗΡΕΠΥΗ

ΑΙΕΝΑΦ

ΕΞΕΟΡΠ

ΝΩΤΙΕΧ

ΝΩΙΚΑΚ

Ζητεῖται ἡ ἀνάγνωσις τῆς Ἐπιγραφῆς ταῦτης.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ἐνδέσου Κιανολεύου

358-362. Μαγικὸν γράμμα

Τῇ ἀναλλαγῇ ἔνος γράμματος ἔκστατος; τῶν

κάτωθι λέξεων, δι? ἔνος ἀλλου, πάντοτε τοῦ

αὐτοῦ, νὰ σηματισθοῦν, ἀνεὶ ἀντιρραμπατοῦσι, ἀλλὰ τοιούτοις λέξεις:

Τάρρος, βύνθος, βήτα, βορβός, όπου,

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Οἰνυπίου Διός

363. Ἀρσοτειχίς εἶς ἀντιθέτων

Νὰ εὑρεθοῦν ἀντίθετα τῶν κάτωθι λέξεων τοι-

αυτῶν, ὥστε μὲ τὰρχικά των νὰ σηματίζεται

πόλις τῆς Ἑλλάδος:

φῶς, πλούσιος, πλησιάζω, ἔκλινω, πρῶ-

τος, νίκη.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ελλήσος τῆς Ελλάδος

363. Φωνηγενέτοπτον

δρ—χθον—τ—δρ.

Ἐστάλη ὑπὸ Μαριέττας Ε. Σβορώνου

365. Γεῖφος

Μή! Μή! ἔφ το.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Τιάρκου

ΑΥΣΕΙΣ

τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων τοῦ φύλλου 15

172. Κομήτης (κόμη, τί.)—173. Σιδών (σύ, Διν.)—174. Ο "Ἐλάτος, ή Ἐλάτη.

175. ΚΕΡΚΥΡΑ 176. ΑΡΑΜΑ

ΠΕΥΚΗ ΠΙΘΟΣ

ΚΩΣ ΚΡΗΤΗ

ΟΙΝΟΣ ΙΘΑΚΗ

177-179. 1. "Απληστον τὸ κέρδος, 2. Με-

λέτη τὸ ταῦ, 3. "Αράτον τὸ μέλον.—180-

184. Διὰ τοῦ Θ: νόδος, Θάσος, βάθος, Ἀθά-

μας, Θεός.—185. ΜΕΣΟΣΤΙΧΙΣ (λιΜη,

ηνΕος, νόδος, οιΟι, δύΣι, οΓος, οπεω,

παΧος, ίδεος, ιεΣι.)—186. "Ετο βραδύς εἰς τὸν ἀπόρεινον καὶ ταχὺς εἰς τὴν ἀπέλεσιν.—187.

"Ηράπτον ράπτει ἐνδύματα" (ἰοά τοια-ράπτε-

τον δι—μάτε).

ΤΡΙΚΑΛΑΩΝ: Ιο. Αθ. Ταϊβαρίδης.

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

[15 — 133]

ΣΥΛΛΟΓΟΣ «ΝΙΚΗ»

Ιδρύθη ἐν Πειραιῶ σύλλογος ὑπὸ τὴν ἑπανομίαν «ΝΙΚΗ» σκοπῶν τὴν διάδοσιν τῆς «Διαπλάσεως» καὶ συμμετοχὴν εἰς τὸ δημοφίσιμα αυτῆς. Συνδρομὴ ἑκάτια 1, 50· ἔργον 0, 80· τρίμηνος 0, 50. Διεύθυνσις: Απόστολον Ἀθελέσπουλον, "Υψηλάντον 172, Πειραιά.

Ο Ποδεύδος: "Αστήρ τῆς Νίκης.

Ο Ταμίας: "Αστήρ τῆς Δόξης.

ΟΙ ΛΥΤΑΙ

ΤΩΝ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΩΝ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΩΝ

ὅσων αἱ λύσεις, ἀδικαιότερως φυλλαδίον,
ἔλιφθησαν ἀπὸ 1-7 Ιουνίου

ΑΘΗΝΩΝ: Α. Κ. Παπαθεού, Α. Ι. Παπαδ.,
Π. Α. Ψύλλογου, Ν. Μάστορας, Ι. Γ. Χιδηρο-

γλους, Β. Κ. Βαρδούλης, Χ. Δ. Αστρός,
Ελένην, Γ. Μενιδίστου, Λ. Στίττη, Ο. Μπαν-

μαν, Γ. Φρέντεμαν, Γ. Ολσεύ, Ρ. Βαρτζιά-

λεο, Ε. Χάροπαν, Ο. Πέτρεο, Χ. Χριστάνου,

Ρ. Χριστάνου, Β. Γ. Τσακίδης, Ι. Θ. Μπάρη,

Αίκ. Κορεζή, Η. Π. Καρονίτσας, Μ. Λαπ-

πονίδης, Αγγ. Δ. Τσετάκης, "Αλέας, Ι. Κ. Ιω-

νίδης, Ελένη Χ. Στηλοπούλου.

ΑΛΗΚΟΝΤΟΥΖΙΟΥ: Ι. Σ. Κενταντόπουλος

ΑΜΦΙΣΣΗΣ: Α. Α. Παπαδημητρίου.

ΒΟΛΟΥ: Σ. Ε. Κάτοικας, Χαροπλάσια Ε. Κά-

τσικα, Χαροπλάσια Λ. Ζήτης.

ΖΑΚΥΝΘΟΥ: Θ. Α. Σανδός.

ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ: Ι. Ν. Δέβης.

ΚΑΡΔΙΤΣΗΣ: Ν. Τσάκας.

ΑΥΡΥΕΙΟΥ: Δ. Α. Σκαλιστής, Π. Ν. Δα-

λιαρέτης.

ΔΙΓΟΥΔΙΣΤΗΣ: Β. Φ. Μπουνόντης.

ΜΕΣΣΗΝΗΣ: Γ. Κ. Κονισαμάνης.